

med Hensyn til Indkaldelserne, og som jeg synes i dette Øjeblik er fuldkommen berettiget, ja, jeg havde nær sagt paakrævet, kan vi ikke billige, at man indkalder ældre Mandskab til Sønderjylland. Det synes af mange Grunde urimeligt at gaa til en Foranstaltning som denne. Det synes urimeligt at trække Mennesker bort fra deres civile Erhverv og sende dem til Sønderjylland, hvor de skal ligge to Maaneder for at være Soldater, og i og for sig har de vel ikke nogen anden Opgave end den at være Soldater. Under de nuværende Forhold vil der hertil medgaa et Beløb af 2,8 Mill. Kr.; saa vidt jeg hørte, var den højtærede Forsvarsminister inde paa, at man kunde nedsætte Beløbet med 200 000 Kr., saa det kun vilde komme til at dreje sig om 2,6 Mill. Kr., men selv om dette Beløb er Smaapenge i Forhold til det Finansbudget, vi i Øjeblikket løber med, er Forholdet dog det, at mange Bække smaa gør en stor Aa, og jeg synes derfor, at det under de nuværende Forhold var værd at tage dette Beløb i Betragtning. Vi for vort Vedkommende vil ikke være med til at tage Ansvaret for Gennemførelsen af et Lovforslag, der vil medføre en Udgift for Statskassen som den, der her er Tale om, og det saa meget mindre, som der ikke foreligger nogen Begrundelse. Da vi havde et tilsvarende Lovforslag til Behandling i Fjor, erindrer jeg, at det kom frem, at man i Virkeligheden havde rigeligt med Politi dernede, det var altsaa ikke Politiopgaver, der forelaa. Man var ogsaa inde paa, at der ikke var Uroligheder dernede, det var en rolig og lovlydig Befolkning, vi havde dernede. Naar det er Tilfældet — og jeg har ikke hørt, at Forholdene har forandret sig siden i Fjor —, forekommer det mig, at Begrundelsen af denne Foranstaltning ganske mangler. Vi vil som sagt ikke være med til at tage Ansvaret for disse Foranstaltninger, men er paa den anden Side ganske klare over, at vi ikke er i Stand til at hindre dem, og vi vil derfor unnlade at stemme ved Lovforslagets endelige Vedtagelse.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Det ærede 5te Medlem for 5te Kreds (Jørgen Møller) gik ud fra, at det var aldeles overflødigt at sende Militær til Sønderjylland. Det ærede Medlem erkendte Rigtigheden af, hvad jeg har sagt i det andet Ting, at den Gang de første Tropper kom derned, efter at de sønderjydske Landsdele var indlemmet i Danmark, var

der Optræk til Uroligheder, ja, han fortalte endog, at der var ligefrem Generalstrejke. Derimod talte det ærede Medlem intet om, hvorledes denne Generalstrejke vilde være endt for Befolkningen dernede, hvis der ikke havde været Soldater parat til at opretholde Ro og Orden. Hvis det var uundvændigt og overflødigt allerede den Gang, vi overtog de sønderjydske Landsdele, at sende Tropper derned, maa det ærede Medlem gaa i Rette med den radikale Regering, for det var den radikale Regering, der sendte de første Tropper derned, og i et Antal af ikke mindre end 1 200 Mand. I den Tid, jeg har været Minister, har jeg indskrænket dette Antal til det halve, til 600 Mand. Da vi her i Rigsdagen var enige med den radikale Regering om at sende Tropper til Sønderjylland, var det sikkert, fordi alle ansaa det for nødvendigt, ikke blot for at markere, at Danmark havde taget Landet i Besiddelse, men ogsaa for at sikre Befolkningen i dette omstridte Land, hvor der gennem saa mange Aarhundreder har været kæmpet mellem to Nationaliteter. Jeg tror, det fra første Færd gjaldt om at opretholde Ro og Orden, derfor sendte vi straks Tropper derned, og det er med samme Opgave for Øje, at vi sender Tropper derned igen, saa naar det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) ikke vidste, hvad Hensigten er, ved han det nu; men for øvrigt har jeg sagt det i Fjor, og det gør mig ondt, at det ærede Medlem, der ellers som Fynbo burde være forsynet med en god Hukommelse, har glemte, hvad jeg sagde i Fjor om dette Forhold.

Saa har det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) anket over, ja fundet det urimeligt, at man indkalder Soldater, der er uddannet som saadanne, tager dem bort fra deres daglige Syssel og giver dem en Tjeneste, dog ikke paa mere end 2 Maaneder, i de sønderjydske Landsdele. Men det ærede Medlem glemte at føje til, at som Belønning derfor slipper de for 3 Genindkaldelser i Fremtiden, og jeg skulde dog mene, at det var nok saa bekvemt for dem at tage denne ene Genindkaldelse paa 2 Maaneder i Stedet for at være udsat for i Henhold til Hærloven at blive indkaldt 3 Gange, to Gange med 25 Dages Tjeneste og een Gang med 6 Dages Tjeneste. I den Henseende synes jeg altsaa ikke, de paa-gældende Soldater har noget at anke over. Derved sparer man ogsaa paa anden Maade; for vedtages dette Forslag, hvorved Aargangen 1919 kommer til at gøre Tjeneste i Sønderjylland i Hold med hver 2